

NI-NIS

Sr. Director,

L'altre dia vaig sentir per primer cop l'expressió “ser un ni- ni”.

En el primer moment vaig pensar que potser volia dir ser una mena de cangur o cuidador de nens, però després me'n vaig adonar que hi havia un cert menyspreu en el to de qui parlava i, per tant, no podia relacionar-se amb aquesta mena de feina.

Després vaig caure que això potser m'era més proper del que em pensava, ja que a casa sovint sona això de: “fora d'aquí *ni* fas, *ni* deixes fer” o “*ni* escoltes, *ni* deixes escoltar”.

Aquesta mena de *ni-nis* em són força familiars.

Però innocent de mi, vaig descobrir que la cosa no anava per aquí. M'han explicat que l'expressió va especialment dedicada al jovent que *ni* estudia, *ni* treballa; aquells que no fan brot ni fava, que no peguen cop ni s'ho proposen.

Crec que sempre s'acaben penjant etiquetes a la gent jove pel cantó més dolent. Jo preferiria parlar ben fort dels que *ni* estudien *ni* treballen perquè no poden: *ni* estudien perquè cada cop la universitat és més cara, les beques desapareixen i la cultura es valora menys; *ni* treballen perquè *ni* troben feina *ni* poden marxar fora.

Jo també vull parlar dels *ni-nis* que manen però *ni* arreglen res, *ni* creen llocs de treball, *ni* s'escolten la gent que crida i surt als carrers, *ni* engarjolen els corruptes, *ni* atenen els serveis socials, *ni* ..... *ni* .....

Atentament,

Un futur ni-ni?